

Sen

Měl jsem sen a v něm na posvátný vršek
Přivlekl zástup uslintaných držek
Pověřence, kněží a vladaře
A s nimi všechny, co se scházeli na faře

Co pro ně zavile a vztekle
Připravovali místo v pekle
Tak je přivlekli, obložili, zapálili
A společně s nimi do noci vyli

Ráno jsem se probral teprv' opařen čajem
A přemítal nad tím, na co si to hrajem'
Vyhlédl z balkónu, kde se dav srotil
By se na slunci s mastnými koutky potil

By nechal do sebe rvát všechny ty žvásty
O různém dobru pro různé kasty
A tak poslouchali a pak spěšně zatleskali
By si do nosu párek s okurkou dali

Dejte mi balkón a já budu prezidentem
Já se vypořádám s naneseným sedimentem
Co zanechali předchůdci a předci
Lidu dáme, co zaslouží, z vládnutí lekci

Lid – abstraktní pojem – už dávno ztratil tvář
Kdesi v mém nitru pláče rozený proletář
Říkaj' mi pane, jsem světa osmým divem
A slina kane jen nad parkem s pivem